

شناسایی لگوم‌های علوفه‌ای مناسب برای کشت در سال آیش در مناطق دیم

حسن منیری‌فر*

تاریخ دریافت: 94/3/22 تاریخ پذیرش: 94/10/13

دانشیار بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی، تبریز

*مسئول مکاتبه monirifar@yahoo.com

چکیده

به منظور شناسایی لگوم علوفه‌ای مناسب برای کشت در سال‌های آیش مناطق دیم، آزمایشی به صورت طرح بلوك‌های کامل تصادفی با چهار تیمار و سه تکرار در ایستگاه تحقیقاتی تیکمه‌داش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی در سال‌های 1390 و 1391 اجرا شد. چهار نوع لگوم علوفه‌ای شامل ماشک گلخوشه‌ای (*Lathyrus sativus* L.), نخود علوفه‌ای (*Pisum arvense* L.), ماشک پانونیکا (*Vicia villosa* L.) و خلر (*Vicia pannonica* L.) از نظر صفات کمی و همچنین کیفیت علوفه مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد ماشک گلخوشه‌ای بیشترین مقدار علوفه تر و خشک (4686 و 1589 کیلوگرم در هکتار) را تولید کرد و کمترین میزان تولید علوفه تر و خشک (2319 و 862 کیلوگرم در هکتار) متعلق به نخود علوفه‌ای بود. در واکنش به افزایش میزان بارندگی در سال دوم، عملکرد علوفه تر و خشک ماشک گلخوشه‌ای نسبت به سایر لگوم‌ها بیشتر (به ترتیب 65 و 46 درصد) افزایش داشت. همچنین بررسی شاخص‌های کیفی علوفه نشان داد که خلر (19/34 درصد) و ماشک گلخوشه‌ای (20/16 درصد) بیشترین درصد پروتئین خام علوفه را دارا هستند. بیشترین درصد قابلیت هضم ماده خشک (70/99 درصد) و خاکستر (11/57 درصد) علوفه متعلق به گونه خلر بود. بیشترین عملکرد پروتئین به صورت علوفه تر و خشک برای گونه‌های ماشک گلخوشه‌ای (9/460 و 9/161 کیلوگرم در هکتار) و خلر (4/430 و 1/166 کیلوگرم در هکتار) برآورد شد. زیاد بودن درصد پروتئین در خلر (34/19 درصد) موجب شد تا عملکرد پروتئین به صورت علوفه تر و خشک در آن گونه به اندازه ماشک گلخوشه‌ای باشد. با در نظر گرفتن کیفیت علوفه علاوه بر میزان تولید کمی، گونه‌های خلر و ماشک گلخوشه‌ای برای کشت در تناوب غلات و در سال‌های آیش در شرایط دیم منطقه آذربایجان پیشنهاد می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: پروتئین خام، خلر، عملکرد پروتئین، عملکرد علوفه، کیفیت علوفه، ماشک گلخوشه‌ای

Identification of Suitable Forage Legumes for Planting During Fallow in Rainfed Land Areas

Hassan Monirifar*

Received: June 12, 2015 Accepted: January 3, 2016

Assoc. Prof., Seed and Plant Improvement Dept., East Azarbaijan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Tabriz, Iran.

*Corresponding author: monirifar@yahoo.com

Abstract

In order to identify legume forage for planting during fallow in rainfed areas, a two year field experiments was carried out based on randomized complete block design with three replications at the Tikmadash Agricultural Research Station, East Azarbaijan Agriculture and Natural Research Center, Iran, during 2011-2012. Hairy vetch (*Vicia villosa* L.), field pea (*Pisum arvense* L.), Hungarian vetch (*Vicia pannonica* L.) and grass pea (*Lathyrus sativus* L.) were evaluated for quantitative and qualitative traits. Results of analysis of variance showed that fresh and dry forage yield were significantly different between forage legumes. During two years, hairy vetch had the highest forage fresh and dry yield (4686 and 1589 kg.ha⁻¹) and the lowest was belonged to field pea (2319 and 862 kg.ha⁻¹). In response to increasing rainfall, hairy vetch fresh and dry yield was increased (65 and 46% respectively) more than other forage legumes yield. The study of forage quality characteristics indicated that grass pea (19.34%) and hair vetch legumes (16.20%) had the most forage crude protein (CP) content. Grass pea had the maximum dry matter digestible (70.99%) and total ash (11.57%) among forage legumes. The maximum protein yield as fresh and dry forage was estimated for hairy vetch (460.9 and 161.9 kg.ha⁻¹, respectively) and grass pea (430.4 and 166.1 kg.ha⁻¹, respectively) legumes. High crude protein content in grass pea (19.34%) caused to have protein yield as fresh and dry forage same as hairy vetch. Considering the quality and amount of forage, grass pea and hairy vetch are suggested for planting during fallow in rotation with cereals in Azarbaijan rainfed regions.

Keywords: Crude Protein (CP), Forage Quality, Forage Yield, Grass Pea, Hairy Vetch, Protein Yield

تناوب زراعی محدود است و به جز نخود و عدس عملأً محصول دیگری برای تناوب با گندم و جو وجود ندارد (علیزاده دیزج و همکاران 1392). تک کشتی متوالی غلات در مناطق خشک و نیمه خشک روشی پایدار کشت محسوب نمی شود (یائو و همکاران 2004). با توجه به عوارض کشت تک محصولی و از سوی دیگر نیاز روزافزون به تولید علوفه برای تغذیه دامهای کشور و همچنین بلااستفاده ماندن اراضی مستعد در

مقدمه

سیستم تناوبی غالب در دیم زارهای مناطق سرد و معتدل ایران به صورت گندم-حبوبات، گندم-آیش یا کشت متوالی غلات بوده و معمولاً گیاهان علوفه‌ای در تناوب وارد نشده‌اند. بارش کم و سرد شدن سریع هوا از ویژگی‌های منطقه سرد بوده که کشت پاییزه هر گیاهی به جز گندم و جو را در این مناطق محدود کرده است. گزینه‌های موجود در زراعت دیم برای رعایت

خلر به طور وسیعی در سراسر مدیرانه، خاورمیانه و هند کشت می‌گردد (وانگ و همکاران 2000). این گیاه با حداقل مراقبت‌های لازم، رشد کرده و در مقایسه با سایر بقولات می‌تواند در اقلیم‌های متنوعی رشد و نمو موفقیت آمیزی داشته باشد (کاراداغ و بیوک بورک 2003). خلر به عنوان یک منبع پروتئین بسیار با ارزش برای دام و طیور بوده (چاودری و همکاران 2005 و اسمولیکوسا و همکاران 2008) و به دلیل تحمل بالا به شرایط محیطی، امروزه به عنوان یک گیاه مدل در کشاورزی شناخته شده و می‌تواند شرایط کم آبی را تحمل نماید (وز پاتو و همکاران 2006). خلر در واقع یک گیاه چند منظوره برای چرا، علوفه‌ی خشک، کود سبز و دانه است (کاراداغ و بیوک بورک 2003)، ضمن اینکه این گیاه در تناب و غلات جهت کنترل علف‌های هرز و همچنین فرسایش در اراضی شیبدار از اهمیت بالایی برخوردار است. عبدالمنعم (1993) در مطالعات خود روی گونه‌های خلر، از این گونه‌ها به دلیل خوش‌خوارکی و تحمل بالای چرای مستقیم نسبت به دیگر لگومهای به عنوان یکی از لگومهای مهم مرتعی یاد کرده است. این گیاه نقش بسیار مهمی به عنوان یک لگوم در تناب زراعی دارد و کشت آن در یک فصل زراعی به طور تقریبی معادل اضافه کردن حدود 67 کیلوگرم در هکتار نیتروژن به خاک می‌باشد (وانگ و همکاران 2000).

ماشک گل‌خوشهای از جمله گیاهان علوفه‌ای مرتعی تیره بقولات سردسیری است و می‌تواند همانند یک گیاه یک ساله، دو ساله یا چند ساله رفتار نماید. این گیاه بومی اروپا و آسیا بوده و در محدوده‌های وسیع از نواحی جغرافیایی رشد می‌کند. این گیاه جهت تعییف دامها و به عنوان یک محصول پوشش دهنده باگات و مراعع و به عنوان کود سبز نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد و با داشتن رشد رویشی فراوان بر علف‌های هرز غالب بوده و اثرات آللوپاتیک بر سایر گیاهان علوفه‌ای دارد (داستیکایته و همکاران 2009).

سال‌های آیش، ضرورت بررسی و توسعه کشت گیاهان علوفه‌ای در اراضی دیم و معرفی رقم مناسب برای اقلیم‌های مختلف کشور را بیشتر آشکار می‌سازد (فخرلوعظی و همکاران 1389). کشت گیاهان علوفه‌ای یک ساله خانواده بقولات به جای آیش در دیم زارها، منجر به افزایش مواد آلی و نیتروژن خاک شده و ضمن بهبود خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک، کنترل علف‌های هرز، تثبیت بیولوژیک نیتروژن، باعث حفاظت خاک در برابر فرسایش و افزایش حاصلخیزی خاک می‌شود. جبران کمبود علوفه مورد نیاز دام با توجه به نیاز روزافزون به فراورده‌های دامی، یکی دیگر از مزایای کشت این گیاهان در شرایط دیم می‌باشد (ایشک و همکاران 2009، چو و دایمون 2008 و لامعی هروانی 1392). با ورود این گیاهان به چرخه تناب زراعی و استفاده از کود سبز حاصل از آن، ضمن افزایش تنوع زیستی و کاهش تقاضا برای مصرف کودهای شیمیایی، عملکرد گیاهانی که متعاقب آنها کشت می‌شوند، نیز افزایش می‌یابد (عبدالمنعم و ساکسنا 1995). معرفی لگومهای علوفه‌ای یکساله در سیستم‌های زراعی دیم تک کشت می‌تواند موجب کاهش احتمال خطر آفات و بیماری‌ها گشته و پایداری تولید محصول را افزایش دهد (جونز و آروس 1999). علوفه‌ی حاصل از این گیاهان، علاوه بر مصرف کود سبز، به صور مختلف نظیر چرای مستقیم، علوفه‌ی تر، علوفه‌ی خشک و دانه نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

زراعت علوفه در مناطق دیم عمدهاً مبتنی بر ارقام بومی و کم بازده بوده و دستیابی به ارقام سازگار با شرایط دیم و جایگزین نمودن آنها با ارقام بومی و کم بازده از اهمیت بالایی برخوردار است. معمولاً لگومهایی همچون انواع ماشک، خلر، عدس و نخود به دلیل سازگاری بالا به آب و هوای خشک و نیمه خشک و محیط‌های نامطلوب، به طور وسیعی در این مناطق کشت و کار می‌شوند (تامسون و صدیق 1997).

موقعیت جغرافیائی 37 درجه و 45 دقیقه عرض شمالی و 45 درجه و 55 دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ قرار دارد. ارتفاع آن از سطح دریا 1800 الى 2000 متر است و جزء حوزه آبریز قزل اوزن می باشد. براساس آمار هواشناسی، شهرستان تیکمه‌داش و حومه دارای تابستان‌های معتدل و زمستان‌های سرد بوده و در منطقه نیمه خشک قرار دارد، حداقل مطلق درجه حرارت آن در زمستان 25 درجه سانتی گراد زیر صفر و حداقل مطلق آن در تابستان تا 32 درجه سانتی گراد بالای صفر می‌رسد. متوسط بارندگی ده ساله آن 407 میلی‌متر در سال می‌باشد. بیشتر از 5 ماه از سال منطقه پوشیده از برف و یخ‌بندان است و 91 درصد جریان آبهای سطحی بعد از ذوب شدن برف اتفاق می‌افتد. بافت خاک لوم رسی و بدون محدودیت بود و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در جدول یک رائئه شده است.

آزمایش به صورت طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تیمار و سه تکرار در دو سال اجرا شد. تیمارها شامل چهار نوع لگوم علوفه‌ای ماشک گل‌خوشه‌ای (*Vicia villosa* L.), نخود علوفه‌ای (*Vicia sativa* L.)، ماشک پانونیکا (*Pisum arvense* L.) و خلر (*Lathyrus sativus* L.) و خلر پانونیکا (*Lathyrus pannonicus* L.) بود. بذور مربوط به لگوم‌ها از ارقام امید بخش بودند که از موسسه تحقیقات دیم کشور تهیه شد. قبل از کاشت قوه نامیه بذور مورد استفاده تعیین گردید و میزان بذر در هر واحد آزمایشی، برای تراکم کشت 250 دانه در متر مربع تنظیم شد. در هر کرت پنج ردیف و فاصله بین ردیف‌ها 25 سانتی‌متر، فاصله بلوک‌ها چهار متر و فاصله بین کرت‌های اصلی 1/5 متر تنظیم شد، بنابراین طول و عرض کرت‌ها به ترتیب 4 و 1/5 متر بود.

کاشت در دو سال زراعی به ترتیب در تاریخ‌های 90/7/27 و 91/7/15 و به روش دستی در سال آیش و در جاکار غلات انجام یافت و برداشت نیز بر حسب رسیدگی محصول در تیرماه سال 1391 و 1392 انجام یافت. بعد از حذف حاشیه‌ها، بوته‌ها از ارتفاع پنج

نخود علوفه‌ای یکی از قدیمی‌ترین نباتاتی است که حدود 8000 سال قبل از میلاد مسیح در مزارع چین مشاهده گردیده است. موطن اصلی آن آسیای مرکزی و اوراسیا می‌باشد. مدیترانه غربی به عنوان دومین منشا این گیاه مورد قبول واقع شده است (تلکی و آتس 2003). در بسیاری از مناطق دنیا، نخود علوفه‌ای به صورت چرای مستقیم، علوفه‌ی سبز، علوفه‌ی خشک، دانه، کود سبز و گیاه پوششی مورد استفاده قرار می‌گیرد (چو و دایمون 2008). این گیاه غنی از فسفر، کلسیم بوده و منبع خوبی از ویتامین‌ها می‌باشد (ایران و اکیز 1985).

وجود باکتری‌های ریزوبیوم همزیست با ریشه گیاهان خلر، نخود علوفه‌ای و ماشک در اغلب خاک‌های کشور ما، یکی دیگر از مزیت‌هایی است که امکان کشت اقتصادی این گیاهان را بدون نیاز به آغشته کردن بذر به باکتری فراهم می‌سازد (کاروس و کاروس 2003).

اگرچه آمار رسمی از سطح زیرکشت این گیاهان در بیشتر کشورها در دسترس نمی‌باشد، ولی در سال‌های اخیر با توجه به افزایش هزینه تهیه کودهای شیمیایی و هم چنین آلودگی‌های زیست محیطی ناشی از مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی، توجه زیادی به کشت این گیاهان مبذول می‌گردد (تلکی و آتس 2003). لگوم‌های علوفه‌ای از نظر کیفیت علوفه و پتانسیل تولید در شرایط دیم پاسخ متقاوی دارند و با ارزیابی آنها می‌توان نسبت به شناسایی لگوم مناسب در شرایط دیم اقدام نمود و هدف از اجرای این پروژه ارزیابی کمی و کیفی لگوم‌های علوفه‌ای در شرایط دیم و معرفی مناسب‌ترین آنها برای کشت در سال آیش در شرایط و مناطق آزمایش بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در طی سال‌های زراعی 1390-1392 به مدت دو سال در ایستگاه تحقیقاتی تیکمه‌داش اجرا شد. ایستگاه تحقیقاتی تیکمه‌داش با 302 هکتار وسعت در 75 کیلومتری جنوب شهرستان تبریز و در

منظور تثبیت خطای نوع اول، ابتدا تجزیه واریانس چند متغیره برای داده‌های کلیه صفات انجام گرفت (منلی 2004) و سپس با توجه به معنی‌دار بودن اثر نوع لگوم از تجزیه واریانس تک متغیره استفاده شد. قبل از انجام این تجزیه‌ها، فرض‌های یکنواختی واریانس‌ها، نرمال بودن خطاهای و اثر افزایشی بلوك با تیمار مورد بررسی و مورد تائید قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل‌های آماری از نرم افزارهای Excel و SPSS استفاده شد.

نتایج و بحث

عملکرد علوفه تر و خشک

نتایج تجزیه واریانس مرکب برای صفات عملکرد علوفه تر و خشک نشان داد که اثر سال و نوع لگوم برای هر دو صفت در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار است. همچنین اثر متقابل سال \times نوع لگوم نیز برای عملکرد علوفه تر و خشک نیز در سطح احتمال پنج و یک درصد معنی‌دار بود (جدول 2).

میانگین کل عملکرد علوفه تر و خشک در سال اول آزمایش به ترتیب 2673 و 897 و در سال دوم آزمایش نیز به ترتیب 3909 و 1428 کیلوگرم در هکتار بود. عملکرد علوفه تر و خشک در سال دوم به ترتیب 46 و 59 درصد و به طور معنی‌داری بیشتر از سال اول بود (جدول 3). مجموع بارش در سال زراعی اول و دوم به ترتیب 316/2 و 422/5 میلی‌متر بود، بنابراین زیادی عملکرد در سال دوم می‌تواند ناشی از زیادی بارندگی باشد.

رسم نمودار اثر متقابل سال \times نوع لگوم نشان داد که اثر متقابل از نوع تغییر در مقدار است (نمودارها ارائه نشده است)، بنابراین برای شناسایی بهتر و توصیه دقیق‌تر نوع لگوم، عملکرد علوفه تر و خشک لگوم‌ها در هر سال به طور جداگانه مورد مقایسه قرار گرفتند. ترتیب برتری لگوم‌های علوفه‌ای از نظر دو صفت فوق طی دو سال ثابت بود (جدول 3). عملکرد علوفه تر ماشک گلخوش‌های، نخود علوفه‌ای، ماشک

سانتی‌متری از کل سطح کرت برداشت شد و بلافاصله عملکرد تر علوفه توزین گردید. برای اندازه‌گیری عملکرد خشک علوفه نیز نمونه‌هایی با وزن تقریبی 500 گرم 75°C تهیه و به مدت 48 ساعت در آون در دمای 500 گرم نگهداری شد و سپس وزن خشک هر نمونه تعیین گردید (جعفری و همکاران 2003). قبل از انجام عملیات برداشت علوفه، با انتخاب ده بوته بطور تصادفی از کرت آزمایشی (به غیر از حاشیه‌ها) ارتفاع بوته از زمین بر حسب سانتی‌متر ثبت شد. تعداد 20 برگ به صورت تصادفی از هرکرت انتخاب و بر روی کاغذ چسبانده شد و پس از اسکن، بوسیله نرم افزار اتوکد مساحت آنها بر حسب میلی‌متر مربع محاسبه شد. در هر کرت در بوته‌های انتخاب شده به هنگام شروع گذشته با استفاده از دستگاه SPAD متر شاخص کلروفیل تعیین و میانگین آنها به عنوان شاخص کلروفیل هرکرت در نظر گرفته شد (کاشی‌واقی و همکاران 2006).

همچنین در سال دوم آزمایش از هر واحد آزمایشی از نمونه‌های برگ و ساقه خشک شده از هرکرت حدود 50 گرم نمونه جدا و پس از آسیاب به آزمایشگاه موسسات تحقیقات جنگل‌ها و مراعع منتقل گردید و صفات کیفیت علوفه شامل مقادیر پروتئین خام¹، قابلیت هضم ماده خشک² و خاکستر کل³ آنها با استفاده از دستگاه NIRS (Near Infrared Reflectance Spectroscopy) مدل INFRAMATIC8620 توسط جعفری و همکاران (2003) اندازه‌گیری شد.

با ضرب درصد پروتئین در عملکرد علوفه تر و خشک، میزان عملکرد پروتئین خام به صورت تر و خشک بدست آمد که مقادیر حاصله نیز تجزیه واریانس شدند. برای صفاتی که در دو سال اندازه‌گیری شده بودند، تجزیه مرکب انجام گرفت. انجام آزمون F منابع تغییر در تجزیه واریانس مرکب، با لاحظ امید ریاضی آنها صورت پذیرفت. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها به

1- Crude Protein (CP)

2-Dry Matter Digestible (DMD)

3-Total Ash (ASH)

جدول 1- مشخصات خاک محل اجرای آزمایش

عمق خاک (cm)	بافت خاک	رس (درصد)	سیلت (درصد)	شن (درصد)	الکتریکی (EC*10 ³) (ds.m ⁻¹)	هدایت آبیت	ازت کل ماده آلی (میلی گرم بر کیلوگرم در کیلوگرم)	پتاسیم (میلی گرم بر کیلوگرم خاک)	فسفر (میلی گرم بر کیلوگرم خاک)	روی (میلی گرم بر کیلوگرم خاک)
1/48	289	10/6	0/81	1/1	7/7	0/33	46	34	20	لومی 0-30

برای بقولات یکساله باشد چرا که در شرایط مشابه به دلیل تحمل به خشکی بالا و نیاز مراقبتی و غذایی پایین می‌تواند عملکرد علوفه بیشتری داشته باشد. از طرفی با توجه به تحمل بالای خلر به خشکی با کشت آن در فصل آیش در دیمزارها، ضمن حصول اهداف آیش می‌توان از عملکرد علوفه و دانه آن استفاده نمود. بهرامی و همکاران (1393) در ارزیابی چهار گونه لگوم علوفه‌ای تحت شرایط دیم و آبیاری تکمیلی در منطقه کردستان، اختلاف معنی‌دار بین آنها از نظر عملکرد علوفه تر مشاهده نکردند ولی تفاوت بین لگوم‌ها از نظر وزن خشک علوفه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود که بیشترین و کمترین تولید علوفه خشک مربوط به گونه‌های خلر و نخود علوفه‌ای بود.

پروتئین خام

درصد پروتئین علوفه، مهمترین جزء کیفی علوفه محسوب می‌شود که همواره برای ارزیابی کیفیت علوفه مورد استفاده قرار می‌گیرد (یولچو و همکاران، 2009) از نظر درصد پروتئین علوفه بین لگوم‌های مورد بررسی اختلاف معنی‌دار مشاهده شد (جدول 4). خلر بیشترین (19/34 درصد) میزان پروتئین خام علوفه را دارا بود و میزان این صفت در ماشک گلخوشه‌ای، نخود علوفه‌ای و ماشک پانوئیکا به ترتیب برابر 16/20، 14/67 و 12/61 درصد بود (جدول 5). کاروس و کاروس (2003) در مطالعات خود چنین اظهار داشتند که تثبیت بیولوژیکی نیتروژن در گیاه خلر حدود دو

پانوئیکا و خلر در سال دوم آزمایش نسبت به سال اول به ترتیب 65، 32، 38 و 38 درصد افزایش نشان داد و این برتری برای صفت علوفه خشک در سال دوم نیز به ترتیب 31، 41، 46 و 100 درصد بود که برای هر دو صفت میزان افزایش در ماشک ماشک گلخوشه‌ای به طور معنی‌داری بیشتر از سایر گونه‌ها بود. این افزایش در عملکرد علوفه ماشک گلخوشه‌ای در سال دوم نسبت به سال اول به نوعی پاسخ دهی مثبت این گونه را به تغییر مثبت شرایط محیطی و افزایش میزان بارندگی نشان می‌دهد که با افزایش میزان بارندگی، عملکرد آن بیشتر از سایر گونه‌ها افزایش یافته است. ماشک گلخوشه‌ای با تولید 4686 و 1589 کیلوگرم در هکتار علوفه تر و خشک بیشترین مقدار تولید علوفه را به خود اختصاص داد و کمترین میزان تولید علوفه تر و خشک (2319 و 862 کیلوگرم در هکتار) متعلق به نخود علوفه‌ای بود و میزان تولید خلر و ماشک پانوئیکا در مقادیر بینابین قرار داشتند (جدول 3).

اختلاف در عملکرد علوفه گیاهان علوفه‌ای را میتوان به تفاوت در ویژگی‌های زراعی این گیاهان علوفه‌ای نسبت داد. بیوک بورک و کاراداغ (1999) در بررسی کشت زمستانه ماشک گلخوشه‌ای و ماشک پانوئیکا، عملکرد ماشک گلخوشه‌ای را بیشتر از ماشک پانوئیکا گزارش دادند. کاراداغ و همکاران (2004) گزارش نمودند اگر چه بارندگی سالیانه و توزیع آن می‌تواند به شدت عملکرد و اجزای عملکرد خلر را در نواحی نیمه خشک تحت تاثیر قرار دهد ولی به نظر می‌رسد در چنین محیط‌هایی خلر می‌تواند جایگزین مناسبی

جدول 2- نتایج تجزیه واریانس مرکب صفات عملکرد علوفه تر و خشک چهار نوع لگوم علوفه‌ای

منابع تغییر	درجه آزادی	عملکرد علوفه خشک	میانگین مرباعات
سال	1	عملکرد علوفه تر	عملکرد علوفه خشک
سال	1	230700000**	8624558**
تکرار / سال	4	14190000	658831
نوع لگوم	3	24660000**	1023000**
سال × نوع لگوم	3	631080*	44879**
خطای آزمایش	12	147500	7088
ضریب تغییرات	10/6	7/2	

**: به ترتیب غیرمعنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال 1 درصد می‌باشد.

جدول 3- میانگین عملکرد علوفه تر و خشک چهار نوع لگوم علوفه‌ای مورد بررسی

سال زراعی	نوع لگوم	عملکرد علوفه تر (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد علوفه خشک (کیلوگرم در هکتار)	میانگین عملکرد 4 نوع لگوم
1390 - 1391	ماشک گل خوش‌های	3532a	1028a	
	نخود علوفه‌ای	1999b	699c	
	ماشک پانونیکا	2466b	889b	
	خرّ	2698b	972ab	
1391 - 1392	ماشک گل خوش‌های	2673	897	
	نخود علوفه‌ای	5840b	2150a	
	ماشک پانونیکا	2640c	1025c	
	خرّ	3427b	1256b	
		3730b	1282b	
میانگین عملکرد 4 نوع لگوم	ماشک گل خوش‌های	3909	1428	
	نخود علوفه‌ای	4686	1589	
	ماشک پانونیکا	2319	862	
	خرّ	2706	1072	
		3214	1127	
میانگین دو سال زراعی	ماشک گل خوش‌های			
	نخود علوفه‌ای			

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک بیانگر تفاوت معنی‌دار بین لگوم‌ها در سطح احتمال 5 درصد بر اساس آزمون دانکن می‌باشد.

اطلاعات مربوط به مطالعات تغذیه‌ای در دام‌ها، نیاز اصلاح گیاهان علوفه‌ای را برای افزایش کیفیت تغذیه‌ای بیشتر آشکار می‌سازد. افزایش کیفیت علوفه موجب افزایش بازدهی در تغذیه دام‌ها خواهد شد و درصد پروتئین علوفه نقش بسیار مهمی در تعیین کیفیت علوفه دارد (ویکینز و هامفریز 2003)، بنابراین ضروری است که در برنامه‌های اصلاحی و انتخاب گونه‌ها و ارقام

عملکرد پروتئین

سیار (2014) در مطالعه صفات مختلف در واریته‌های مختلف ماشک، نشان داد که عملکرد بیولوژیک مهم‌ترین معیار برای گزینش در شرایط مختلف بارندگی و دیم است. از طرف دیگر، یکی از اهداف مهم در برنامه‌های اصلاح و معرفی گیاهان علوفه‌ای مناسب، افزایش کیفیت علوفه آن‌ها است و

خشک آن نیز بیشتر از ماشک گلخوشه‌ای برآورد شود.

لامعی هروانی (1392) در بررسی لگوم‌های علوفه‌ای در منطقه زنجان گزارش نمود که بین آنها از نظر میانگین عملکرد پروتئین خام در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی‌دار وجود دارد آنها گزارش کردند که بیشترین و کمترین عملکرد پروتئین خام به ترتیب از کشت خالص خود علوفه‌ای و ماشک پانونیکا حاصل شد.

میزان خاکستر

خاکستر هیچ نوع انرژی برای دام تأمین نمی‌کند، ولی به عنوان یک جزء حیاتی خوراک دام، انواع املاح و مواد معدنی مورد نیاز دام، اعم از عناصر پرمصرف و کم مصرف را تأمین می‌کند. این مواد جهت ادامه فعالیت‌های متابولیک و سلامت دام لازم است. درصد خاکستر بطور مستقیم با کیفیت علوفه مرتبط است (لیتورجیدیس و همکاران 2006). اختلاف بین لگوم‌های مورد بررسی از نظر میزان خاکستر معنی‌دار بود (جدول 4). میزان خاکستر در علوفه خلر برابر 11/57 درصد بود که به طور معنی‌دار بیشتر از مقدار آن در سه گونه دیگر بود و برتری این گونه را از نظر این شاخص کیفیت علوفه نشان داد. درصد خاکستر در ماشک گلخوشه‌ای، خود علوفه‌ای و ماشک پانونیکا به ترتیب برابر 10/06، 10/21 و 9/87 درصد بود که مقادیر این سه گونه اختلاف معنی‌داری با یکدیگر نداشتند (جدول 5).

مساحت و وزن تر و خشک برگ

در گیاهان علوفه‌ای برگ‌ها به عنوان اجزای شاخص کیفت علوفه قلمداد می‌شوند و برای تعیین خوشخوارکی علوفه برای دام در نظر گرفته می‌شوند (فلانا و همکاران 2015). اختلاف بین گونه‌های مورد بررسی از نظر وزن تر و خشک و همچنین مساحت

مناسب، علاوه بر عملکرد علوفه، درصد پروتئین آن نیز مد نظر قرار گیرد. شاخص عملکرد پروتئین که از حاصل ضرب میزان عملکرد علوفه در درصد پروتئین حاصل می‌شود، می‌تواند به عنوان شاخص مهم در گزینش اکوتبیپ‌ها مد نظر قرار گیرد.

گونه‌های مورد بررسی از نظر عملکرد پروتئین خام به صورت تر و خشک در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی‌دار داشتند (جدول 4) که بیانگر تفاوت این گونه‌ها از نظر ارزش غذایی است. بیشترین عملکرد پروتئین خام به صورت تر به ماشک گلخوشه‌ای و خلر با میانگین 460/9 و 430/4 کیلوگرم در هکتار تعلق داشت. میانگین عملکرد پروتئین به صورت خشک در این دو گونه نیز به ترتیب 161/9 و 166/1 کیلوگرم در هکتار بود (جدول 5). عملکرد پروتئین به صورت تر و خشک در ماشک پانونیکا به ترتیب 264/0 و 114/3 و در خود علوفه‌ای 251/9 و 101/7 کیلوگرم در هکتار بود. اگرچه میانگین عملکرد علوفه به صورت تر و خشک در ماشک گلخوشه‌ای بیشتر از خلر بود، ولی زیاد بودن درصد پروتئین در خلر (19/34 درصد) موجب شد تا هفته بعد از جوانه زنی آغاز و بیشترین مقدار ثبتیت در مرحله شروع گله‌ی تا تشکیل غلاف اتفاق می‌افتد. این محققین دامنه تغییرات تجمع نیتروژن در این گیاه 200-90 کیلوگرم در هکتار گزارش کردند که حدود 80 درصد آن در اندام‌های هوایی گیاه ذخیره شده بود. از آنجایی که پروتئین خام با میزان نیتروژن در گیاه ارتباط مستقیم دارد، بنابراین زیادی پروتئین خام در این گیاهان می‌تواند به جذب بیشتر نیتروژن در این گیاهان مرتبط باشد. بهرامی و همکاران (1393) در مطالعه لگوم‌های علوفه‌ای، بیشترین میزان پروتئین را در گونه خلر (19/6 درصد) و ماشک گلخوشه‌ای (17/51 درصد) گزارش نمودند. عملکرد پروتئین به صورت علوفه تر در آن گونه به اندازه ماشک گلخوشه‌ای بوده و عملکرد پروتئین به صورت علوفه

قابلیت هضم ماده خشک

اختلاف بین گونه‌ها از نظر قابلیت هضم ماده خشک در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود (جدول 4). گونه خلر بیشترین مقدار قابلیت هضم ماده خشک (70/99 درصد) را نشان داد. تفاوت در میزان قابلیت هضم ماده خشک در گیاهان، علاوه بر تاثیر مقدار فیبر خام و دیواره سلولی به نوع ارتباط سلولز و لیگنین نیز مرتبط است و می‌بایست با مطالعه نوع ساختار دیواره سلولی و ارتباط سلولز و لیگنین تفسیر گردد (شورنگ و نیکخواه 1386). اگر چه بین سایر گونه‌ها از نظر قابلیت هضم ماده خشک اختلاف معنی‌دار وجود نداشت، ولی ماشک گل‌خشنه‌ای و نخود علوفه‌ای با 67/48 درصد در مرتبه بعدی قرار گرفتند و مقدار این صفت در ماشک پانوئیکا نیز 65/91 درصد بود. رودز و شارو (1990) قابلیت هضم ماده خشک را به عنوان مهم‌ترین شاخص برای ارزیابی کیفیت علوفه در نظر گرفتند. از نظر این شاخص کیفیت علوفه، گونه خلر بهترین کیفیت را نشان داد.

برگ در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول 4). مساحت برگ در گونه‌های نخود علوفه‌ای، خلر، ماشک گل‌خشنه‌ای و ماشک پانوئیکا به ترتیب 354/34، 64/89 و 46/64 میلی‌متر مربع بود (جدول 5). با توجه به همبستگی مثبت و معنی‌دار اندازه و وزن برگ ($r^2 > 0.9$)، در این دو گونه وزن تر برگ به ترتیب 0/766 و 0/2733 گرم و وزن خشک برگ نیز به ترتیب 0/2133 و 0/2733 گرم بود که به طور معنی‌داری بیشتر از مقدار این صفت در دو گونه ماشک پانوئیکا و ماشک گل‌خشنه‌ای بود. با توجه به اهمیت میزان برگ در کیفیت و خوش‌خوارکی علوفه، دو گونه نخود علوفه‌ای و خلر را می‌توان جزو لگومهای خوش‌خوارک و مناسب برای تعلیف دام تلقی نمود.

جدول 4- نتایج تجزیه واریانس صفات اندازه‌گیری شده در چهار گونه لگوم در سال دوم آزمایش

میانگین مربعات							
	قابلیت هضم ماده خشک	مساحت برگ	وزن خشک برگ	وزن تر برگ	میزان کلروفیل	درجه آزادی	منابع تغییر
2/7ns	16/3*	7062/5ns	0/004ns	0/102ns	33/25ns	2	بلوک
24/0*	13/8*	64005/1**	0/400**	0/563**	24/10ns	3	نوع لگوم
3/6	2/1	3425/5	0/004	0/038	19/40	6	خطا
12/0	2/2	23/5	23/6	26/7	16/3	ضریب تغییرات (درصد)	

*: به ترتیب غیرمعنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال 5 و 1 درصد می‌باشد.
ns

ادامه جدول 4

میانگین مربعات				
	عملکرد پروتئین به صورت تر	عملکرد پروتئین به صورت خشک	حاکستر کل	درجه آزادی
3225ns		35775ns	0/999ns	2
7096*		66638*	1/805*	3
1374		13610	0/367	6
23/1		5/8	16/3	ضریب تغییرات (درصد)

*: به ترتیب غیرمعنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال 5 و 1 درصد می‌باشد.
ns

جدول 5- مقایسه میانگین صفات اندازه‌گیری شده در چهار نوع لگوم

لگوم	میزان کلروفیل	مساحت (میلی متر مربع)	وزن تربگ (گرم)	وزن خشک (گرم)	قابلیت هضم ماده	پروتئین خام (درصد)	خاکستر کل	عملکرد پروتئین به صورت تر	عملکرد پروتئین به صورت خشک (کیلوگرم در هکتار)
ماشک	گل خوش‌های								
161/9a	460/9a	10/06b	16/20ab	67/48b	0/0467b	0/173b	64/89c	22/06	
101/7b	251/9b	10/21b	14/67b	67/48b	0/2733a	1/023a	354/34a	29/33	نخود علوفه‌ای
114/3b	264/0b	9/87b	12/61b	65/91b	0/0467b	0/160b	46/64c	28/70	ماشک پانونیکا
166/1a	430/4a	11/57a	19/34a	70/99a	0/2133a	0/766a	231/96b	27/76	خلّر

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف غیر مشترک بیانگر تفاوت معنی دار بین لگوم‌ها در سطح احتمال 5 درصد بر اساس آزمون دانکن می‌باشد.

نتیجه‌گیری

در مجموع، نتایج این پژوهش نشان داد جهت ترویج سیستم‌های کشاورزی پایدار و تامین علوفه و با در نظر گرفتن کیفیت علوفه علاوه بر میزان تولید کمی،

منابع مورد استفاده

بهرامی س، ویسانی و و افشاری آ، 1393. ارزیابی کمی و کیفی لگوم‌های علوفه‌ای تحت شرایط دیم و آبیاری تکمیلی، فصلنامه پژوهش در اکوسیستم‌های زراعی، 1(2): 71-82.

شورنگ پ و نیکخواه، 1386. تعیین تجزیه پذیری ماده خشک و دیواره سلولی برخی از علوفه‌های مرتعی به روش کیسه نایلونی و درون شیشه‌ای. مجله علوم کشاورزی ایران، 38(1): 57-66.

علیزاده دیزج خ، فخر واعظی ع، لامعی ج، بهرامی س، نیستانی ا، شعبانی ا، محمودی ح، اصغری میدانی ج، مصطفائی ح دری م ع، خادمی ک، بافنده ا، رحیم زاده ر و ابن عباسی ر، 1392. گل سفید، رقم جدید علوفه دیم برای کشت پاییزه در مناطق سرد و معتدل سرد ایران، مجله بهنژادی نهال و بذر، 29(3): 617-619.

فخر واعظی ع، علیزاده دیزج خ، حسن پورحسنی م، مهدیه م، آهکپیز ف و اصغری میدانی ج، 1389. مراغه رقم جدید ماشک علوفه‌ای دیم برای مناطق سرد و معتدل سرد ایران، مجله بهنژادی نهال و بذر، 26(4): 565-567.

لامعی هروانی ج، 1392. ارزیابی عملکرد علوفه خشک و پروتئین خام، رقابت و شاخص‌های سودمندی در کشت مخلوط گیاهان بقولات علوفه‌ای یکسا له با جو. مجله به زراعی نهال و بذر 29(2): 169-183.

Abd El- Moneim AM, 1993. Agronomic potential of three vetches (*Vicia* spp.) under rain fed conditions. Journal of Agronomy Science, 170: 113-120.

- Abd El- Moneim AM and Saxena MC, 1995. Demand for meat and milk in WANA increases urgent need for feed from forage legumes. *Diversity*, 2: 120-121.
- Buyukburs U and Karadag Y, 1999. A Research on determining the yield and adaptable of winter vetch species (*Vicia pannonica* Crantz. and *Vicia villosa* Roth.) in Tokat- Kazova and Yozgat-Sarikaya ecological conditions. III. Turkey Field Crops Congress, Nov. 15-18, Adana, 207-212.
- Cho B and Daimon H, 2008. Effect of hairy vetch incorporated as green manure on growth and N uptake of sorghum crop. *Plant Production Science*, 11 (2): 211-216.
- Chowdhury SD, Sultana Z, Ahammed M, Chowdhury BL, Das SC and Roy BC, 2005. The nutritional value of khesari (*Lathyrus sativus*) for growing and laying pullets. *Journal of Poultry Science*, 42: 308-320.
- Dastikaitė A, Sliesaravičius A and Maršalkienė N, 2009. Sensibility of two hairy vetch (*Vicia villosa* Roth.) genotypes to soil acidity. *Agronomy Research*, 7:233-238.
- Erac A and Ekiz H, 1985. *Forage Crop Production*. Ankara University Press, Ankara, Turkey.
- Jafari A, Connolly V and Walsh EK, 2003. A note on estimation of quality in perennial ryegrass by Near Infrared Spectroscopy. *Irish Journal of Agricultural and Food Research*, 42: 293-299.
- Isik D, Kaya E, Ngouajio M and Mennan H, 2009. Weed suppression in organic pepper (*Capsicum annuum* L.) with winter cover crops. *Crop Protection*, 28, 356-363.
- Jones MJ and Arous Z, 1999. Effect of time of harvest of vetch (*Vicia sativa* L.) on subsequent barley in a dry Mediterranean environment. *Journal of Agronomy and Crop Science*, 182: 291-294.
- Karadag Y and Buyukburs U, 2003. Determination of yield and quality properties of some grass pea (*Lathyrus sativus* L.) lines under Tokat ecological conditions. *Journal of Agricultural College*. Tokat, 20: 135-141.
- Karadag Y, Iptas S and Yavuz M, 2004. Agronomic potential of grasspea (*Lathyrus sativus* L.) under rain fed condition in semi-arid regions of Turkey. *Asian Journal of Plant Science*, 3 (2): 151-155.
- Kashiwagi J, Krishnamurthy L, Singh S and Upadhyaya HD, 2006. Variation of SPAD chlorophyll meter readings (SCMR) in the mini-core germplasm collection of chickpea. *Open Access Journal of ICRISAT*, 2: 1-4.
- Krause D and Krause I, 2003. New green manuring *Lathyrus sativus* variety AC Greenfix available in USA. *Lathyrus lathyris* Newsletter 3.<http://www.acgreenfix.com>.
- Lithourgidis AS, Vasilakoglou IB, Dordas CA and Yiakoulaki MD, 2006. Forage yield and quality of common vetch mixtures with oat and triticale in two seeding ratios. *Field Crop Research*, 99: 106-113.
- Manly BFJ, 2004. *Multivariate statistical methods: A primer* (3rd Ed). Chapman & Hall, CRC Press. Van Soest PJ, 1994. Nutritional ecology of the ruminant. In: Van Soest, P.J. (ed.) *Fiber and Physicochemical Properties of Feeds*. 2nd ed. Cornell University Press, Ithaca and London, Pp. 140-155.
- Phelana P, Moloney AP, McGeoughb EJ, Humphreysc J, Bertilssond J, Riordana EGO and Kielya PO, .2015. Forage Legumes for Grazing and Conserving in Ruminant Production Systems. *Plant Sciences*, 34: 281-326.
- Rhodes BD and Sharow SH, 1990. Effect of grazing by sheep on the quantity and quality of forage available to big game in Oregon's Coast Range. *Journal of Range Management*, 235-237.
- Sayar M S, 2014. Path Coefficient and Correlation Analysis between seed yield and its affecting components in common vetch (*Vicia sativa* L.). *Turkish Journal of Agricultural and Natural Sciences*, Special Issue: 1: 596-602.
- Smulikowska S, Rybinski W, Czerwinski J, Taciak M and Mieczkowska A, 2008. Evaluation of selected mutants of grass pea (*Lathyrus sativus* L.) var. Crab as an ingredient in broiler chicken diet. *Journal of Animal and Feed Sciences*, 17: 75-87.

- Tekeli AS and Ates E, 2003. Yield and its components in field pea (*Pisum arvense* L.) lines. Journal of Central European Agriculture. 4: 313-317.
- Thomason B D and Siddique KHM, 1997. Grain legume species in low rainfall Mediterranean-type environments. II. Canopy development, radiation interception and dry-matter production. Field Crops Research, 54: 189-199.
- Vaz Patto MC, Skiba B, Pang ECK, Ochatt SJ, Lambein F and Rubiales D, 2006. *Lathyrus* improvement for resistance against biotic and abiotic stresses: From classical breeding to marker assisted selection. Euphytica, 147: 133-147.
- Wang F, Chen X, Chen Q, Qin X and Li Z, 2000. Determination of neurotoxin 3-Noxaly1-2-3-diaminopropionic acid and non-protein amino acids in *Lathyrus sativus* by precolumn derivatization with 1-fluoro-2, 4-initrobenzene. Journal Chromatograph A, 883: 113-118.
- Wilkins PW and Humphreys MO, 2003. Progress in breeding perennial forage grasses for temperate agriculture. Journal of Agriculture Science, 140:129-150.
- Yau SK, Ryan J, Pala M, Nimah M and Nassar A, 2004. Common vetch in rotation with barely: a sustainable farming system for a cool, semi – arid Mediterranean area. Proceedings of the 4th International Crop Science Congress, Brisbane, Australia, 26 Sep-1 Oct 2004.
- Yolcu H, Polat M and Aksakal V, 2009. Morphologic, yield and quality parameters of some annual forage as sole crops and intercropping mixtures in dry conditions for livestock. Journal of Food, Agriculture and Environment, 7: 594-599.